

Pes, ki je bil jako gladen, mu reče: „Ljubi tovariš, prikloni se, prosim te, da mi bo mogoče vzeti kruha iz košarice“.

Osel pa mu ni nič odgovoril, ker je menil, da je škoda, če izgubi čas pri jelu. Dolgo ga ni hotel slišati. Naposled je odgovoril: „Prijatelj, svetujem ti, da počakaš, dokler se gospodar ne prebudi, ker tedaj ti da tvoj navadni delež.“

Medtem je dospel iz gozda volk, nenasitna žival. Osel je poklical psa na pomoč.

Pes se pa na to ni oziral, ampak mu reče: „Prijatelj, svetujem ti, da pobegneš, preden se prebudi tvoj gospodar. Ne boš dolgo čakal. Poberi se, ker te volk grozno razmesari, če te dohiti. Nedavno so te podkovali; slušaj me, pa ga premagaš.“ Medtem, ko sta tako govorila, je prišel volk in zadavil osla, ki mu ni moglo pomoči nobedno zdravilo.

Srce me boli.

*Kako se razvijaš,
moj sinko, mi ti! —
Vesel sem, in vendar
srce me boli!*

*Oh, skoraj ti mine
že prva mladost,
z njo sreča otroška —
otročka prostost!*

*Ko skrb te objame
z jekleno rokó,
nikdar izpustila
te, sin moj, ne bo.*

*Ja misel veselje
mi sladko greni,
da v moji radosti
srce me boli!*

L. Černej.

